

Прѣширня на дръвята.

Прѣширали са нѣкогажъ дръвята помежду си: кое отъ тѣхъ е по хубаво и по добро? Испрѣчва са най напрѣдъ храста или дѣба и говори: Азъ съмъ царь на сичкытѣ дръвья! корень-а ми е въ дѣн-земя проникналь; стѣблото ми дебело три колачя; върха ми отишелъ до синьето небе; имамъ листовце об-кроены и изрѣзаны много искусно, а клоньето ми като че са отъ желѣзо излѣны. Азъ не са клаямъ на буритѣ, нито са вгѣвамъ прѣдъ силнытѣ вѣтрове“.

Чула ябълката, какъ дѣба бѣрбори, та са хвали. и каза: Не брѣтви много, дѣбище, че ты си тол-козь голѣмъ и дебелъ; на тебе са раждатъ салтъ едны желѣды, които сѣ храна и утѣха на свинитѣ; а моитѣ чрвены и ревнивы ябълкы доро и на цар-ската трапеза биватъ прѣдлаганы“.

Най послѣ бора или чама разлюлѣва игли-стыя си върхъ, и говори: „Имайте малко търпѣнне. моля вы, и азъ да са поохвалѣ: ето ще дойде зи-ма и тогази и двама выи ще бѣдете уголены голне-ничкы; нити единъ листецъ ще има по васъ, а по мене се ще си стоѣтъ моитѣ зелены, остричкы и рѣхкавы листовце; безъ мене въ студенытѣ страны не щѣше да има хора да живѣжтъ; съсь мене тѣ и кащя си правѣжтъ, и событѣ си топлѣжтъ“.

„Сѣкый самъ си себе си аресва“.

Трудолюбие.

Нѣкой си баща, като прѣдосѣщаль че набли-жилъ края на живота му, свыкаль при себе си три-мата си сынове и имъ казалъ: „Обычны мои чеда! знайте че вашето отъ мене наслѣдство не състон въ